

DÜŞÜNMENİN GÜCÜ

James Allen

ÖNSÖZ

Düşünmenin Gücü adlı bu kitap dünya çapında milyonlarca kişiye esin kaynağı olmuş ve ayrıca dünyada bireysel gelişim sanayisinin ortaya çıkmasında da çok önemli bir rol oynamıştır. Kitabın bu kadar önemli özelliklere sahip olmasına rağmen, yazar James Allen hakkında pek az şey bilinmektedir. Allen 1864 yılında İngiltere'nin Leicester şehrinde doğmuş ve 1902 yılına kadar büyük bir İngiliz şirket yöneticisinin özel yardımcısı olarak çalışmıştır. 38 yaşında “emekli” olup yazarlığa başlamış ve eşi ile birlikte Ilfracombe'deki küçük bir kır evine taşınmıştır. 48 yaşında aniden hayata veda edene kadar 20'den fazla eser kaleme almıştır.

Düşünmenin Gücü aralarında Norman Vincent Peale, Denis Waitley ve Tony Robbins gibi pek çok çağdaş yazarı etkilemiştir. Yazarın kendi deyişiyle “Küçük Büyük Kitap” olarak ifade ettiği bu eser başlıca beş dile çevrilmiş ve milyonlarca okuyucuya, insanın hayal ettiği şeyleri sadece düşünce gücüyle gerçekleştirebileceğinin fark edilmesi için esin kaynağı olmuştur.

Mevcut durumumuza nasıl geldik? Bugün ne olduğumuzu sağlayan etkenler nelerdir? Hiç düşündünüz mü? Bu sorulara, bugün ne olduğumuzu sağlayan etkenler olarak genetik kodlarımızı, doğal eğilimlerimizi, büyüklerimizin yönlendirmesini, çevresel faktörleri ve psikolojik etkenleri sıralayabilirsiniz.

Bu etkenler sonuca sadece küçük farklılıklar yaratacak bir doku veya tat katabilirler. Bugün ne olduğumuza veya yarın ne olacağımıza gerçek etkisi olan faktör “düşüncelerimiz” ve bu düşüncelerimiz doğrultusunda seçtiğimiz “kararlarımız”dır.

James Allen'in kaleme aldığı “Düşünmenin Gücü” adlı bu kitap düşünme, karar verme ve sonuç ilişkisini çok ilginç bir şekilde ortaya koyan harika bir eserdir. Sağlıklı, başarılı ve huzur dolu bir yaşam için önce beyninizdeki “düşünmenin gücü”nü keşfetmelisiniz. İyi veya kötü, ancak o zaman geleceğinizin nasıl olacağına karar verebilir ve hayallerinizi gerçekleştirebilirsiniz.

Okumaya başlayacağınız “Düşünmenin Gücü” adlı kitabın özet olarak ana teması şudur;

İNSAN HAYALLERİNİ ANCAK DÜŞÜNCE GÜCÜYLE GERÇEĞE DÖNÜŞTÜREBİLİR!

Umarım James Allen'in tüm dünyaya vermeye çalıştığı bu güçlü mesajı Türk insanına ulaştırmaya siz de destek verir ve bu ücretsiz kitabı tüm yakınlarınıza, dostlarınıza, arkadaşlarınıza, tanıdıklarınıza ve çocuklarınıza ulaştırırsınız.

Başarı Dileklerimle...

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

I. DÜŞÜNME VE KARAKTER

II. DÜŞÜNMENİN KOŞULLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

III. DÜŞÜNMENİN SAĞLIK VE BEDEN ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

IV. DÜŞÜNMENİN AMAÇLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

V. BAŞARIDA DÜŞÜNMENİN ETKİSİ

VI. HAYALLER VE İDEALLER

VII. HUZUR

GİRİŞ

Bu “küçük büyük kitap”, hakkında çok şey yazılan düşünmenin gücü konusunda ayrıntılı bir bilimsel inceleme olarak tasarlanmamıştır. Açıklayıcı olmaktan ziyade öneri niteliğindedir. Amacı, her insanın kendi seçtiği ve cesaretlendirdiği düşünceler doğrultusunda “Kendi Kendisini Yarattığı” gerçeğini görmesini sağlamaktır. Düşünme hem karakterin iç giysisinin, hem de koşulların dış giysisinin baş dokumacısıdır. Bugüne kadar bilgisizlik ve acıyla dokunmuş olsa da, zihninizdeki dokumanın şu andan itibaren aydınlanma ve mutlulukla da yapılabileceğini algılayarak keşfedebilirsiniz.

James Allen
Ilfracombe, İngiltere

DÜŞÜNME VE KARAKTER

“Bir insan nasıl düşünüyorsa odur” ifadesi, yalnızca bir insanın tüm varlığını içine almakla kalmaz, aynı zamanda yaşamındaki her durum ve koşulu da içerecek kadar kapsamlıdır. Bir insan tam olarak düşündüğü şeydir ve karakteri tüm düşüncelerinin oluşturduğu bir toplamdır.

Nasıl ki bir bitki tohumdan ortaya çıkmaktadır ve tohum olmadan bitki olamazsa, insanın her eylemi da düşüncenin gizli tohumlarının bir sonucudur. Düşünme olmadan eylem ortaya çıkamaz. Bu durum planlı olarak geliştirilen eylemler kadar “kendiliğinden” ve “önceden tasarlanmamış” olarak nitelendirilenler için de eşit derecede geçerlidir.

Eylem, düşüncenin çiçek açması gibidir ve mutluluk ile acı da meyvesidir; böylece her insan kendi çiftliğinde yetiştirdiği tatlı ve acı meyvelerini toplamaktadır.

Beynimizdeki düşünceler oluşturmuştur bizi.
Her ne isek, düşüncelerle işlenerek yapılmıştır hepsi.
Bir kişinin beyninde kötü düşünceler etkinse,
öküzün çektiği arabanın ardından gelen tekerlekler gibi
onun ardından da acının geldiği bilinse.
Bir kişinin beynindeki düşünceler güzelliğini korusa,
Kendi gölgesi gibi mutluluk takip eder onu nasıl olsa,

İnsanın bir gelişme kanunu vardır. Rasgele ve tesadüfen yaratılmış bir yaratık olmadığı gibi, tıpkı görünen maddi şeyler dünyasında olduğu gibi bir neden ve sonuç ilişkisiyle, insan düşüncenin gizli krallığında mutlak bir değişmezdir. Asil ve güzel bir karakter, iltimas ve şans eseri yaratılmamıştır. Doğru düşünme konusunda sürekli bir çabanın ve uzun süre yaşatılan güzel düşüncelerin bileşkesinin doğal bir sonucudur. Onursuz, kötü ve zalim bir karakter de aynı süreçle, sürekli olarak muhafaza edilen alçakça düşüncelerin sonucudur.

İnsan kendisini yapar da bozar da. İnsan düşünce cephaneliğinde kendi kendisini yok eden silahları üretebildiği gibi, kendisine cennet gibi mutluluk, güç ve huzur konakları inşa ettiği aletlere biçim de verebilmektedir. Düşüncelerin doğru seçilmesi ve tam uygulanmasıyla, insan ilahi mükemmeliyete yükselir. Düşüncenin kötüye kullanılması ve yanlış uygulanması ile de hayvan seviyesinin altına düşer. Bu iki uç noktanın arasında karakterin çeşitli dereceleri vardır ve insan bu derecelerin yapımcısı ve efendisidir.

Bu çağda gün ışığına çıkarılan ruhla ilgili tüm güzel şeyler arasında şu ifadeden daha fazla sevindirici ve umut veren bir gerçek yoktur; İnsan düşüncenin efendisi, karakterin kalıpcısı, çevre, durum ve şartların, ve özellikle de kaderin yapımcısı ve şekillendiricisidir.

Bir güç, zeka ve sevgi varlığı ve kendi düşüncelerinin efendisi olan insan her durumun anahtarına sahiptir. Kendisini istediği şey yapabilecek olan değişimi ve hayat verici gücü içinde barındırmaktadır.

İnsan, en güçsüz ve en çaresiz anında bile daima efendidir. Güçsüzlüğünde ve düşmüş halinde “evini” yanlış yöneten akılsız bir efendi gibidir. İçinde bulunduğu durumu iyice düşünmeye ve varlığının üzerine kurulduğu yasayı dikkatle aramaya başladığında, enerjisini zekice yönlendiren ve düşüncelerini verimli konulara yönlendiren akıllı bir efendiye dönüşür. Bu bilinçli bir efendilik halidir ve insan ancak kendi içindeki düşünce yasalarını keşfettiğinde bu hale gelebilir. Bu keşif tamamen bir uygulama, kendi kendini analiz etme ve tecrübe

meselesidir.

Altın ve elmas gibi değerli madenler ancak çok araştırma ve madencilik bilgisiyle elde edilebilir. İnsan da, aynı şekilde, varlığı ile ilgili gerçekleri ancak kendi ruh madeninin derinliklerine inerse bulabilir. Eğer düşüncelerini izler, kontrol eder ve değiştirirse, düşüncelerinin kendisi, başkaları, yaşamı ve çevresi üzerindeki etkilerini izlerse, neden ve sonuç bağlantısını sabırlı bir çalışma ve araştırmayla kurarsa, karakterinin yapımcısı, hayatının kalıpcısı ve kendi kaderinin mimarı olduğunu hiçbir tereddüde mahal vermeden kanıtlayabilir. Kendisi için anlayış, zeka ve güç olan bilgiyi elde etmek için insan en basit, günlük olaylar da dahil olmak üzere, her deneyimini kullanabilir. Başka hiçbir yolda değil, sadece bu yolda, “Arayan bulur; ve kapıyı çalana kapı açılır” kuralı mutlaktır. Çünkü bir insan bilgi tapınağının kapısından ancak sabır, çalışma ve bitmeyen bir ısrarla girebilir.

II

DÜŞÜNMENİN KOŞULLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Bir insanın zihni, akıllıca işlenebilecek ya da yabancı olmaya bırakılabilecek bir bahçeye benzetilebilir; fakat ister işlensin ister ihmal edilsin, bir mahsulü olmalıdır ve olacaktır. Eğer işe yaramayan tohumları ekerseniz, bol miktarda işe yaramayan yeni yabancı tohumlar toprağa düşecek ve kendi türlerini çoğaltmaya devam edecektir.

Tıpkı bir bahçıvanın yabancı otlardan temizleyerek ve istediği çiçekleri ve meyveleri yetiştirerek toprağını işlemesi gibi, bir insan da tüm yanlış, gereksiz ve kötü düşünceleri ayıklayıp, mükemmelliğe ulaşmak için doğru, faydalı ve temiz düşüncelerin çiçeklerini ve meyvelerini yetiştirerek zihninin bahçesiyle ilgilenebilir. Bu süreci izleyerek, bir insan er ya da geç ruhunun baş bahçıvanı ve hayatının yöneticisi olduğunu keşfeder. Aynı zamanda kendi içindeki düşünce hatalarını açığa çıkartır ve giderek artan bir doğrulukla düşüncenin ve zihinsel unsurların karakterin, koşulların ve kaderin şekillendirilmesinde nasıl etkin olduğunu anlar.

Düşünce ve karakter birdir ve karakter kendisini ancak çevre ve koşullar aracılığıyla ortaya koyup keşfedebildiği için, bir kişinin hayatının dış koşulları her zaman iç durumuyla uyumlu şekilde bağlantılı olacaktır. Bu bir insanın herhangi bir zamandaki koşullarının tüm karakterinin bir göstergesi olduğu anlamına gelmez, fakat bu koşullar o insanın içindeki bir hayati düşünce unsuru ile o kadar yakından bağlantılıdır ki, o anda gelişimi açısından vazgeçilmezlerdir.

Her insan varoluşunun kuralı ile bulunduğu yere gelmiştir; karakteri içine inşa ettiği düşünceler onu oraya getirmiştir ve hayatının düzenlenmesinde hiçbir şans unsuru yoktur, tümü değişmez bir kuralın sonucudur. Bu durum, çevrelerindeki şartlardan memnun olanlar kadar kendilerini “uyumsuz” hissedenler için de doğrudur.

İlerleyen ve gelişen bir varlık olarak, insan gelişebileceğini öğrenebileceği yeredir; ve herhangi bir koşulun kendisi için içerdiği ruhsal dersi öğrendikçe bu koşul geçip yerini başka koşullara bırakır.

İnsan, kendisini dış koşulların yarattığına inandığı sürece koşullardan darbe alır, fakat kendisinin yaratıcı bir güç olduğunu ve varlığının koşulların gelişebileceği gizli toprağına ve tohumlarına hakim olabileceğini fark ettiği zaman, kendisinin haklı efendisi haline gelir.

Herhangi bir süre boyunca kendi kendini kontrol etmiş ve kendi kendini arındırmış herhangi bir kişi, koşulların düşünceden kaynaklandığını bilir, çünkü koşullarındaki değişimin değişen zihinsel durumuyla doğru orantılı olduğunu fark etmiştir. Bu o kadar doğrudur ki, bir kişi azimli şekilde karakterindeki kusurları düzeltmeye çaba gösterip, hızlı ve belirgin bir ilerleme kaydettiğinde, hızla birbirini izleyen değişikliklerden geçer.

Ruh, gizlice barındırdığını, sevdiğini ve korktuğunu çeker. Sevilen arzularının yüksekliğine ulaşır; iffetsiz isteklerinin seviyesine kadar düşer ve koşullar da ruhun kendine ait olanı aldığı araçlardır.

Zihne ekilen ya da düşmesine ve orada köklenmesine izin verilen her düşünce tohumu kendi üretimini yaparak, er ya da geç eyleme dönüşür ve kendi fırsat ve koşul meyvesini verir. İyi

düşünceler iyi meyve verir, kötü düşünceler ise kötü meyve.

Koşulların dış dünyası kendisini düşüncenin iç dünyasına göre şekillendirir ve hem hoş hem de nahos dış şartlar bireyin iyiliğini sağlayan etkenlerdir. Kendi hasadını yapan insan hem acı çekmeyi hem de mutluluğu öğrenir.

Kendisine hakim olmasına izin verdiği en derin isteklerini, arzularını ve düşünceleri izleyerek (kötü düşüncelerin aldatmalarının peşinde koşarak ya da güçlü ve büyük çabanın yolundan şaşmadan yürüyerek), insan sonunda hayatının dış koşullarında takip ettiği düşüncelerinin gerçekleşmesine ve meyve vermesi seviyesine ulaşır.

Gelişme ve uyum yasaları her yerde geçerlidir. Bir insan düşkünler evine ya da hapse talihin veya koşulların zalimliği yüzünden değil, aşağılık düşüncelerin ve adi isteklerin yolunu izleyerek gelir. Temiz düşünceli bir insan da aniden herhangi bir dış kuvvetin zorlamasıyla suç işlemez. Suç düşüncesi yürekte gizlice gelişmekte ve fırsat saatinin gelmesi onun birikmiş gücünü açığa çıkartmaktadır. Koşullar insanı oluşturmaz; ancak onu açığa çıkartır. İnsanı kötü eğilimler olmadan kötülüğe ve ona eşlik eden acılara götüren, ya da erdemli arzular sürekli olarak yeşertilmeden erdeme ve onun saf mutluluğuna götüren hiçbir koşul yoktur. Dolayısıyla insan, düşüncenin sahibi ve efendisi olarak, kendisinin yapımcısı ve çevrenin biçimlendiricisi ve yazarıdır. Doğumda bile ruh kendi başına gelir ve dünyevi haccının her basamağında kendisini açığa çıkartan, kendi temizliğinin ve kötülüğünün, gücünün ve güçsüzlüğünün yansımaları olan durumların bileşimini kendine çeker.

İnsanlar istedikleri şeyi değil, oldukları şeyi kendilerine çekerler. Kaprisleri, arzuları ve tutkuları her adımda engellenir. Ancak en derin düşünceleri ve istekleri ister kirli ister temiz olsun, kendi besinleriyle beslenir. İnsana yalnızca kendisi kelepçe vurur. Düşünce ve eylem Kaderin gardiyanlarıdır – en alt seviyedeki düşünceleri kötü oldukları için hapsederler. Düşünce ve eylem aynı zamanda da Özgürlüğün melekleridir – asil seviyedeki düşünceleri asil oldukları için özgür bırakırlar.

Bir insan istediği ve elde etmek için dua ettiği şeyi değil, adil şekilde hak ettiği şeyi elde eder. İstekleri ve duaları, ancak düşünceleri ve eylemleriyle uyumlu oldukları zaman yerine getirilir ve cevaplanır.

O halde, bu gerçeğin ışığında, “koşullara karşı mücadele etmek” ne anlama gelmektedir? Bunun anlamı, bir insanın sürekli yüreğinde besleyip koruduğu bir sebebin sonucuna karşı gelmesidir.

Sebep bilinçli bir kötülük ya da bilinçsiz bir güçsüzlük biçimini alabilir; fakat her ne olursa olsun, sahibinin çabalarının sonuç vermesini inatla geciktirir ve bu yüzden sürekli olarak çözüm arar.

İnsanlar koşullarını iyileştirmeye hevesli olmalarına rağmen, kendilerini iyileştirmeye isteksizdirler; bu nedenle de elleri kolları bağlı kalırlar. Hedefleri doğrultusunda kendisini çarmıha germekten kaçınmayan kişi asla yüreğindeki amacı gerçekleştirmek konusunda başarısız olamaz. Bu, tanrısal şeyler için olduğu kadar, dünyevi şeyler için de geçerlidir. Tek amacı zengin olmak olan bir insan bile bu amacına ulaşabilmek için büyük kişisel feragatlerde bulunmaya hazırlıklı olmalıdır; peki sizce, güçlü ve dengeli bir yaşamı gerçekleştirmek isteyen bir kişi bunun kaç katını yapmalıdır?

Çok yoksul olan bir adam düşünün. Çevresinin ve evindeki konforun iyileşmesi konusunda son derece heveslidir, fakat her zaman işten kaytarmakta ve maaşının yetersizliğinden dolayı

işvereni aldatmaya çalışmasının haklı olduğunu düşünmektedir. Bu tür bir adam gerçek refahın temeli olan en basit ilkeleri bile anlamamaktadır ve yalnızca zavallı durumundan kurtulmayı hak etmemekle kalmayıp, aynı zamanda tembel, aldatıcı ve mertçe olmayan düşünceleri barındırıp uygulamakla aslında kendisine daha da ağır bir zavallılığı doğru çekmektedir.

Oburluk sonucunda ortaya çıkan acılı ve geçmeyen bir hastalığın kurbanı olan zengin bir adam düşünün. Bundan kurtulmak için büyük miktarlarda para vermeye razıdır, fakat obur isteklerinden vazgeçmeyecektir. Hem zengin ve yapay besinlere olan iştahını doyumak, hem de sağlıklı kalmak istemektedir. Bu tür bir adam sağlıklı olmaya kesinlikle layık değildir, çünkü sağlıklı bir yaşamın ilk ilkelerini henüz öğrenmemiştir.

Yasal maaşı ödememek için namussuzca işlemler yapan ve daha fazla kâr sağlamak umuduyla çalışanlarının maaşlarını düşüren bir işveren düşünün. Bu tür bir adam kesinlikle refahı hak etmemektedir. Ve hem ünü bakımından hem de varlık bakımından kendisini iflas etmiş bulduğunda, kendi durumunun tek yazarının kendisi olduğunu bilmeden koşulları suçlamaktadır.

Bu üç olayı insanın (neredeyse her zaman bilinçsizce olsa da) kendi koşullarının tek kaynağının yine kendisi olduğunu ve bir yandan iyi sonucu amaçlarken, diğer yandan bu sonuçla çelişkili düşünce ve istekleri teşvik ederek bunun gerçekleşmesini sürekli olarak engellediğini ortaya koymak için örnek olarak verdim. Bu tür olaylar neredeyse sonsuz sayıda çoğaltılıp, çeşitlendirilebilir, fakat buna gerek yoktur. Okuyucu isterse kendi zihninde ve yaşamında düşünce yasalarının işleyişini takip ederek bulabilir. Bu yapılmadan yalnızca dış gerçekler üzerinde mantık yürüterek sonucu izah etmeye çalışmak yanlışır.

Ancak, koşullar o kadar karmaşıktır, düşüncenin kökleri o kadar derindedir ve mutluluğun şartları bireylerde o kadar çok mevcuttur ki, bir kişinin ruh durumu (kendisi bilse bile) yalnızca hayatının dış çevresel görünümüne bakılarak bir başkası tarafından değerlendirilemez.

Bir insan belli açılardan dürüst olduğu halde bazı mahrumiyetler çekebilir. Bir insan da belli açılardan dürüst olmadığı halde zenginliğe ulaşabilir. Bu durumu bir insanın belli açıdan dürüst olduğu için başarısız olduğu, veya diğerini belli açıdan dürüst olmadığı için zenginliğe ve refaha ulaştığı şeklinde değerlendirmek, dürüst olmayanın tamamen ahlaksız ve dürüst olmadığını, erdemli olanın da tamamen erdemli olduğunu düşünmenin bir sonucudur. Daha derin bir bilgi ve deneyimin ışığında değerlendirildiğinde böyle bir bakış açısının hatalı olduğu hemen anlaşılır. Dürüst olmayan insan diğerinin sahip olmadığı bazı takdire değer erdemlere sahip olabilir; ve dürüst insan da diğerinde bulunmayan bazı uygunsuz kötü özelliklere sahip olabilir. Dürüst insan dürüst düşüncelerinin ve eylemlerinin sonuçlarını alır; aynı zamanda da kötülüklerinin ortaya çıkardığı acıları taşır. Dürüst olmayan insan da benzer şekilde kendi acılarını ve mutluluğunu taşır.

Bir insanın erdeminden dolayı acı çektiğine inanmak insanoğlunun kibrini okşar. Ancak insan tüm hastalıklı, kötü ve ahlaksız düşünceleri ruhundan kazıyana kadar acılarının iyi değil de kötü niteliklerinin bir sonucu olduğunu bilecek ve ifade edecek durumda değildir. Mükemmelleşme yolunda çalışan bir kişi zihninde ve hayatında kesinlikle adil olan büyük mevcut yasayı keşfeder. Bu yasa öyle bir yasadır ki sebep sonuç ilişkisinde kesinlikle kötülüğe karşı iyilik, iyiliğe karşı da kötülük yoktur. İnsan bu bilgiye sahip olduktan sonra, geçmişteki cehaletine ve körlüğüne bakarak, aslında yaşamının adil bir düzende olduğunu ve daima böyle olageldiğini bilir. İyi ya da kötü, geçmişteki tüm deneyimler gelişmekte olan,

fakat henüz gelişmemiş olan benliğin adil sonuçlarından başka bir şey değildir.

İyi düşünceler ve eylemler asla kötü sonuçlar getiremez. Kötü düşünceler ve eylemler de asla iyi sonuçlar getiremez. Bu mısırdan mısır dışında bir şey olmayacağını, ısırgandan da ısırgan dışında bir şey olmayacağını söylemekle aynıdır. İnsanlar bu yasayı normal dünyada anlar ve uygularlar; fakat pek az kişi (oradaki işleyişi de aynı derecede basit ve şaşmaz olduğu halde) zihinsel ve manevi dünyada bu adil yasayı anlar ve dolayısıyla, bu değişmez yasayla işbirliği yapmazlar.

Acı çekmek daima belli bir yöndeki yanlış düşünmenin sonucudur. Acı çekmek bireyin kendisiyle ve varlığının yasasıyla uyum içinde olmadığını bir göstergesidir. Acı çekmenin tek ve üstün faydası, gereksiz ve kötü olan her şeyi arıtması ve yakmasıdır. Saf olan kişi için acı sona erer. Cüruf yok edildikten sonra altını yakmanın anlamı yoktur ve mükemmellik ölçüsünde saf ve aydınlanmış bir varlık acı çekemez.

Bir insanın acıyla karşılaştığı koşullar kendi zihinsel uyumsuzluğunun sonucudur. Bir insanın mutlulukla karşıladığı koşullar ise kendi zihinsel uyumunun sonucudur. Doğru düşüncenin ölçüsü maddi varlıklar değil, mutluluktur. Yanlış düşüncenin ölçüsü de maddi varlıklara sahip olmamak değil, perişanlıktır. Bir insan lanetlenmiş olduğu halde zengin olabilir; mutlu olduğu halde yoksul olanlar da vardır. Mutluluk ve zenginlik ancak zenginlik doğru ve akıllıca kullanıldığı zaman bir araya gelebilir. Bunun yanında yoksul olan bir insan da kendi payına düşeni adaletsizce yüklenmiş bir yük gibi gördüğünde perişanlığa gömülür.

Fakirlik ve düşkünlük, perişanlığın iki uç noktasıdır. Her ikisi de aynı derecede anormaldir ve zihinsel bozukluğun sonucudur. Bir insan mutlu, sağlıklı ve başarılı olmadıkça doğru düzende değildir; ve mutluluk, sağlık ve başarı da çevresindekilerle birlikte insanın içiyle dışının uyumlu şekilde ayarlanmasının bir sonucudur.

Bir insan sızlanıp küfretmeyi bıraktığında insan olmaya başlar ve yaşamını düzenleyen gizli adaleti aramaya başlar. Ve zihnini bu düzenleyici etkene uygun hale getirir. İçindeki durumun nedeni olarak başkalarını suçlamayı bırakır. Kendisini güçlü ve asil düşüncelerle geliştirir. İçindeki güçleri ve imkanları keşfederek koşullara karşı çıkmayı bırakıp, aksine onları kendisinin daha hızlı ilerlemesine yardımcı araçlar olarak kullanmaya başlar.

Evrendeki hakim ilke karmaşa değil, yasadır; adaletsizlik değil, adalet yaşamın ruhu ve maddesidir. Dünyanın ruhsal idaresini biçimlendiren ve hareket veren kuvvet ahlaksızlık değil, doğruluktur. Bu durumda, evrenin doğruluğunu bulmak için insanın kendisini düzeltmesi gerekir. Ve kendisini düzeltme süreci boyunca, düşüncelerini diğer kişilere ve şeylere doğru değiştirdikçe, diğer kişilerin ve şeylerin de kendisine doğru değişeceğini görecektir.

Bu gerçeğin kanıtı her insanın içindedir, dolayısıyla kişinin sistematik olarak kendisini inceleyerek kolay bir araştırma yapmasıyla açığa çıkar. Düşüncelerini köklü şekilde değiştiren insan bu değişimin yaşamının maddi koşulları üzerinde sağlayacağı hızlı dönüşüme şaşıracaktır. İnsanlar düşüncenin gizli tutulabileceğini zannederler, fakat tutulamaz. Düşünceler hızla alışkanlıklarda belirginleşir ve alışkanlıklar da çevresel şartlarda somutlaşır. Kaba düşünceler sarhoşluk ve şehvet alışkanlıklarında belirginleşir ve bunlar da yoksunluk ve hastalık şartlarında somutlaşır. Her tür kötü düşünce güçsüzleştirici ve kafa karıştırıcı alışkanlıklarda belirginleşir ve bunlar da dikkat dağıtıcı ve olumsuz şartlarda somutlaşır. Korku, şüphe ve kararsızlık düşünceleri güçsüz, mertçe olmayan ve kararsız alışkanlıklarda belirginleşir ve bunlar da başarısızlık, fakirlik ve kölece bağımlılık şartlarında somutlaşır.

Tembel düşünceler temiz ve dürüst olmama alışkanlıklarında belirginleşir ve bunlar da kirlilik ve fakirlik şartlarında somutlaşır. Nefret dolu ve kınayıcı düşünceler suçlama ve şiddet alışkanlıklarında belirginleşir ve bunlar da zarar ve eziyet şartlarında somutlaşır. Her tür bencil düşünce yalnız kendi çıkarını gözeten alışkanlıklarda belirginleşir ve bunlar da acı verici şartlarda somutlaşır.

Öte yandan, her tür güzel düşünce zarafet ve nezaket alışkanlıklarında belirginleşir ve bunlar da hoş ve neşeli şartlarda somutlaşır. Temiz düşünceler ılımlılık ve kendi kendini kontrol etme alışkanlıklarında belirginleşir ve bunlar da dinginlik ve huzur şartlarında somutlaşır. Cesaret, kendine güven ve kararlılık düşünceleri mertçe alışkanlıklarda belirginleşir ve bunlar da başarı, bolluk ve özgürlük şartlarında somutlaşır. Enerjik düşünceler temizlik ve çalışkanlık alışkanlıklarında belirginleşir ve bunlar da hoşnutluk şartlarında somutlaşır. Yumuşak ve bağışlayıcı düşünceler yumuşak başlılık alışkanlıklarında belirginleşir ve bunlar da koruyucu ve kollayıcı şartlarda somutlaşır. Sevgi dolu ve bencil olmayan düşünceler kesin ve sonsuz refah ve gerçek zenginlik şartlarında somutlaşır.

Belli bir düşünce silsilesi, ister iyi ister kötü olsun, mutlaka karakter ve koşullar üzerindeki sonuçlarını ortaya koyacaktır. Bir insan doğrudan koşullarını seçemez, fakat düşüncelerini seçebilir ve böylece, dolaylı fakat kesin bir şekilde koşullarını biçimlendirebilir.

Doğa herkesin en fazla üzerinde durduğu düşüncelerin yerine getirilmesinde yardımcı olur ve hem iyi hem de kötü düşüncelerin en hızlı şekilde su yüzüne çıkmasını sağlayacak fırsatlar sunar.

Bir insan kötü düşüncelerinden vazgeçtiği zaman tüm dünya ona karşı yumuşayacak ve ona yardım etmeye hazır olacaktır. Güçsüz ve hastalıklı düşüncelerini bir kenara bıraktığında, güçlü kararlarına yardımcı olacak fırsatlar her yandan karşısına çıkacaktır. İyi düşünceler üzerinde durduğunda, kötü kader onu perişanlığa ve utanca boğmayacaktır. Dünya sizin kaleydoskopunuzdur ve birbirini izleyen her an size sunduğu farklı renk kombinasyonları da sizin sürekli hareket halindeki düşüncelerinizin mükemmel şekilde uyarlanmış resimleridir.

Ne olmak isterseniz onu olursunuz;
Bırakın başarısızlık bulsun yanlış tatminini
O zavallı sözcük olan “çevre”de,
Ancak ruh onu reddeder özgürce.

Zamanın hakimidir ve mekanın fatihi;
Sindirir o kibirli düzenbazı, Talihi,
Ve verir zorba Koşula emrini
Tacını çıkart ve al bir hizmetçinin yerini.

İnsan İradesi, o görünmeyen kuvvet,
Evladı ölümsüz Ruhun,
Açabilir yolunu her amacın,
Girse de araya duvarlar ve granit.

Geç gelse de kalkışmayın sabırsızlanmaya,
Bekleyin anlayana kadar;
Ne zaman ki ruh yücelip hükmeder,
O zaman hazırdır tanrılar isteneni yapmaya.

III

DÜŞÜNMENİN SAĞLIK VE BEDEN ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Beden, zihnin hizmetçisidir. İster bilerek seçilmiş olsun, isterse otomatikman ifade edilsin, zihnin işlemlerine aynen uyar. Kötü düşüncelerin barındırılması üzerine beden hızla hastalığa ve güçten düşmeye başlar; hoş ve güzel düşüncelerin hakim olması halinde ise, gençlik ve güzellikle bezenir.

Hastalık ve sağlığın da, koşullar gibi, kökenleri düşüncede yatar. Hastalıklı düşünceler kendilerini hastalıklı bir bedenle ifade ederler. Korku düşüncelerinin bir insanı bir mermi kadar hızlı öldürdüğü bilinmektedir ve bu tür düşünceler daha yavaş olsa da aynı kesinlikle sürekli olarak binlerce insanı öldürmektedirler. Hastalık korkusuyla yaşayan insanlar hastalığa yakalanırlar. Endişe hızla tüm bedenin moralini çökertir ve onu hastalığa karşı savunmasız hale getirir; kötü düşünceler de fiziksel olarak gerçekleştirilmeseler bile kısa sürede sinir sistemini mahvederler.

Güçlü iyi ve mutlu düşünceler bedene dinçlik ve güzellik kazandırır. Beden, kendisini etkileyen düşüncelere hemen cevap veren hassas ve plastik bir enstrümandır ve düşünme alışkanlıkları onun üzerinde iyi ya da kötü şekilde etkilerini göstereceklerdir.

Temiz olmayan düşünceleri savundukları sürece insanlar temiz olmayan ve zehirlenmiş kan taşımaya devam ederler. Temiz bir yaşam ve temiz bir beden, temiz bir kalpten doğar. Kirli bir zihinden kirli bir yaşam ve bozulmuş bir beden ortaya çıkar. Düşünce eylemin, yaşamın ve ifadenin pınarıdır; pınarı temizlerseniz hepsi temiz olacaktır.

Beslenme düzeninin değiştirilmesi, düşüncelerini değiştirmeyen bir insana yardımcı olmayacaktır. Bir insan düşüncelerini saflaştırdığı zaman artık saf olmayan besinlere istek duymaz.

Temiz düşünceler temiz alışkanlıklar getirir. Bedenini yıkamayan sözde aziz, aziz değildir. Düşüncelerini güçlendiren ve arındıran kişinin kötü niyetlileri dikkate almasına gerek yoktur.

Eğer bedeninizi mükemmelleştirmek istiyorsanız, zihninizi koruyun. Eğer bedeninizi yenilemek istiyorsanız, zihninizi güzelleştirin. Kin, kıskançlık, hayal kırıklığı ve umutsuzluk düşünceleri bedenden sağlığını ve letafetini çalarlar. Aksi bir yüz şans eseri ortaya çıkmaz; aksi düşüncelerin sonucudur. Görüntüyü bozan çizgiler aptallık, ihtiras ve kendini beğenmişlik tarafından çizilmişlerdir.

Doksan altı yaşında olup, bir kız çocuğunun canlı, masum yüzüne sahip olan bir kadın tanıyorum. Orta yaşın oldukça altında olup yüzü düzenli çizgilerle bölünmüş bir adam da tanıyorum. Birisi tatlı ve neşeli bir mizacın sonucudur; diğeri ise ihtiras ve tatminsizliğin sonucudur.

Nasıl ki havanın ve güneş ışığının odalarınıza serbestçe girmesine izin vermeden güzel ve sağlıklı bir eviniz olamazsa, güçlü bir beden ve canlı, mutlu ya da huzurlu bir yüz ifadesi de ancak neşe, iyi niyet ve huzur düşüncelerinin zihne serbestçe kabul edilmesi sonucunda elde edilir.

Yaşlıların yüzlerinde sempatinin, bazılarında güçlü ve saf düşüncenin oluşturduğu çizgiler

vardır ve bazılarının yüzleri de ihtirasla şekillenmiştir; kim bunları ayırt edemez? Erdemli şekilde yaşamış olanlarda yaş batan güneş gibi sakin, huzurlu ve olgundur. Kısa zaman önce bir filozofu ölüm döşeginde gördüm. Yıllar dışında yaşlanmamıştı. Tıpkı yaşadığı zamanki gibi tatlı ve huzur içinde öldü.

Bedenin hastalıklarını yok etmek için neşeli düşünceler gibi bir doktor yoktur; keder ve üzüntünün gölgelerini dağıtmak için de iyi niyet gibi bir rahatlatıcı yoktur. Sürekli olarak kötü niyet, alaycılık, şüphe ve kıskançlık düşünceleriyle yaşamak, insanın kendi yaptığı bir hapisanede kapalı kalması demektir. Öte yandan, her şeyin iyisini düşünmek, her şeye neşeyle yaklaşmak, her şeyin içindeki iyiliği bulmak için azimle öğrenmek; bu tür bencil olmayan düşünceler cennetin giriş kapılarıdır; ve her yaratığa karşı barış düşünceleri barındırmak, bu düşüncelerin sahibine bol bol huzur getirecektir.

IV

DÜŞÜNMENİN AMAÇLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Düşünce amaçla ilişkilendirilmedikçe, akıllıca bir beceri değildir. Çoğunluk düşüncenin sesinin yaşam okyanusunda “sürüklenmesine” izin verir. Amaçsızlık kötü bir alışkanlıktır ve felaketle yıkımın açığından geçmek isteyenler için bu sürüklenme devam etmemelidir.

Yaşamlarında temel bir amacı olmayanlar küçük sıkıntılar, korkular, sorunlar ve kendine acımlar için kolay bir avdırlar ve bunların tümü (farklı bir yoldan da olsa) kasıtlı olarak planlanmış kötülükler kadar kesin şekilde başarısızlığa, mutsuzluğa ve kayba yol açan güçsüzlüğün göstergeleridir, çünkü güçle gelişen bir evrende güçsüzlük ayakta kalamaz.

Bir insan yüreğinde meşru bir amaç tasarlamalı ve onu gerçekleştirmek üzere yola çıkmalıdır. Bu amacı düşüncelerinin merkez noktası haline getirmelidir. O zamanki özelliğine bağlı olarak bu ruhsal bir ideal ya da dünyevi bir amaç biçimini alabilir. Hangisi olursa olsun, düşünce gücü sebatla ortaya koyulan hedefin üzerine odaklanmalıdır. İnsan bu amacı başlıca görevi haline getirmeli ve kendisini onun elde edilmesine adanmalı, düşüncelerinin geçici isteklere, özlemlere ve hayallere kaymasına izin vermemelidir. Bu, kendi kendine hakim olmanın ve düşünce yoğunlaştırmanın büyük yoludur. Amacını gerçekleştirmek konusunda defalarca başarısız olsa bile –ki güçsüzlük alt edilene kadar böyle olması gerekir– kazandığı karakter sağlamlığı onun gerçek başarısının ölçüsü olacak ve bu gelecekteki gücü ve zaferi için yeni bir başlangıç noktası olacaktır.

Büyük bir amacı kavramaya hazır olmayanlar, düşüncelerini ne kadar önemsiz görünse bile görevlerinin hatasız yerine getirilmesi üzerinde yoğunlaştırmalıdır. Ancak bu şekilde düşünceler toplanıp odaklanabilir ve kararlılıkla enerji geliştirilebilir. Bu gerçekleştirildikten sonra, başarılamayacak hiçbir şey yoktur.

Kendi güçsüzlüğünün farkında olan ve bu gerçeğe –gücün ancak çaba ve çalışmayla geliştirilebileceğine– inanan en güçsüz ruh bile bu inançla hemen çaba sarf etmeye başlayacaktır. Ve çaba üstüne çaba, sabır üstüne sabır ve güç üstüne güç ekleyerek asla gelişimini durdurmayacak ve en sonunda son derece güçlü bir hale gelecektir.

Nasıl ki bedensel açıdan güçsüz olan bir insan dikkatli ve sabırlı bir eğitimle kendisini güçlendirebilirse, güçsüz düşünceleri olan bir insan da doğru düşünme konusunda çalışarak onları güçlendirebilir.

Amaçsızlığı ve güçsüzlüğü bir kenara bırakıp kararlı şekilde düşünmeye başlamak, başarısızlığı yalnızca başarıya giden yollardan biri olarak kabul eden güçlüler arasına katılmak demektir. Tüm koşulların kendilerine hizmet etmesini sağlayanların, güçlü düşünenlerin, korkusuzca girişimde bulunanların ve ustaca başarı sağlayanların arasına katılmak demektir.

Amacını tasarladıktan sonra, bir insan bunun başarılması için zihinsel olarak düz bir yol çizmeli, sağa ya da sola bakmamalıdır. Şüpheler ve korkular dikkatle bir kenara atılmalıdır. Bunlar çabanın düz çizgisini eğik, etkisiz, faydasız hale getirerek kıran bozucu unsurlardır. Şüphe ve korku düşünceleri asla bir şey başaramazlar. Daima başarısızlığa yol açarlar. Şüphe ve korku sessizce sokulduğunda kararlılık, enerji, başarıma gücü ve tüm güçlü düşünceler sona erer.

Başarma isteği, başarabileceğimiz bilgisinden kaynaklanır. Şüphe ve korku, bilginin büyük düşmanlarıdır ve onları teşvik eden, onları öldürmeyen kişi her basamakta kendisini engeller.

Şüpheyi ve korkuyu yenen kişi, başarısızlığı da yenmiştir. Her düşüncesi güçle birleşiktir ve tüm güçlükler cesurca karşılanıp yenilir. Amaçları mevsime uygun şekilde ekilmiştir ve çiçek açıp zamanından önce yere düşmeyen meyveler verir.

Korkusuzca amaçla birleşen düşünce, yaratıcı güce dönüşür. Bunu bilen kişi, bir yığın tereddütlü düşünce ve değişken duygudan daha yüksek ve güçlü bir şeye dönüşmeye hazırdır. Bunu yapan kişi, zihinsel güçlerinin bilinçli ve akıllı kullanıcısı haline gelmiştir.

BAŞARIDA DÜŞÜNMENİN ETKİSİ

Bir insanın başardığı ve başaramadığı her şey doğrudan kendi düşüncelerinin sonucudur. Denge kaybının tamamen yok olmak anlamına geleceği adil şekilde düzenlenmiş bir evrende, bireysel sorumluluk mutlak olmalıdır. Bir insanın güçsüzlüğü ve gücü, temizliği ve kötülüğü başkasına değil, kendisine aittir. Bunları başkası değil, kendisi geliştirmiştir; ve bunlar kendisi tarafından değiştirilebilir, asla bir başkası tarafından değil. İçinde bulunduğu mevcut durumu da başkasına değil, kendisine aittir. Acıları ve mutlulukları içinde gelişir. Nasıl düşünürse, öyledir; ve aynı şekilde düşünmeye devam ettiği sürece öyle kalır.

Güçlü bir insan, güçsüz bir insan kendisine yardım edilmesini istemediği sürece ona yardım edemez. Ve istediği zaman bile kendi kendisine güçlenmelidir. Kendi çabalarıyla diğer adamdaki beğendiği gücü geliştirmelidir. İnsanın kendi durumunu kendisinden başkası değiştiremez.

İnsanlar arasında “Pek çok insan, bir kişinin baskıcı olmasından dolayı köledir; baskıcıdan nefret edelim!” şeklinde düşünmek ve konuşmak yaygındır. Fakat artan az sayıda insan arasında bu değerlendirmeyi tersine çevirip, “Pek çok insan köle olduğu için bir kişi baskıcı olur; köleleri hor görelim” deme eğilimi vardır.

Gerçek şudur ki, hem baskıcı olanlar hem de köleler cehalette işbirliği yapmaktadırlar ve birbirlerine acı veriyor gibi görünseler de, gerçekte kendilerine acı vermektedirler. Ancak mükemmel bir bilgi, baskı altında olanların güçsüzlüğündeki ve baskıcının yanlış uygulanan gücündeki eylem yasasını algılar. Her iki durumun karşı karşıya olduğu acıyı gören mükemmel bir sevgi hiç birisini kınamaz; mükemmel bir merhamet ise hem baskıcıya hem de baskı altındakilere kucak açar. Güçsüzlüğü yenmiş ve tüm bencil düşünceleri bir kenara bırakmış olan kişi ne baskıcı ne de baskı altındakiler arasındadır. O özgürdür.

Bir insan ancak düşüncelerini yükselterek yükselebilir, galip gelebilir ve başarılı olabilir. Ancak düşüncelerini yükseltmeyi reddederek güçsüz, umutsuz ve sefil kalabilir.

Bir insanın maddi şeyler bile olsa herhangi bir şeyi başarması için, önce düşüncelerini kölesel hayvani yoksunluktan yükseltmesi gerekir. Başarılı olmak için mutlaka tüm hayvansal düşüncelerden ve bencillikten vazgeçmek şart değildir, fakat en azından bir bölümü feda edilmelidir. İlk düşüncesi hayvani zevk olan bir insan açık düşünüp sistemli planlama yapamaz. Gizli kaynaklarını bulup geliştirememiştir ve herhangi bir girişimde başarısız olacaktır. Düşüncelerine insani şekilde hakim olmaya başlamamış olduğu için, ilişkilerine hakim olacak ve ciddi sorumluluklar kabul edecek durumda değildir. Bağımsız hareket etmeye ve tek başına ayakta durmaya uygun değildir. Fakat onu yalnızca kendi seçtiği düşünceler sınırlamaktadır.

Fedakarlık olmadan ilerleme ya da başarı olamaz. Bir insanın maddi başarısı karmaşık hayvani düşüncelerini feda edip kendisini planlarının geliştirilmesine ve kararlılığıyla kendi başına ayakta durabilmesinin güçlendirilmesine bağlıdır. Düşüncelerini ne kadar yükseltirse, başarısı o kadar büyük olacak ve gerçekleştirdikleri o kadar mutluluk verici ve kalıcı olacaktır.

Yalnızca yüzeysel olarak bazen öyleymiş gibi görünse de, evren açgözlü, sahtekar ve kötünden

yana değildir. Dürüst, yüce gönüllü ve erdemli olana yardım eder. Asırlardır tüm büyük öğretmenler bunu değişik şekillerde söylemişlerdir; ve bunu kanıtlamak ve bilmek için insanın düşüncelerini yükselterek kendisini sürekli olarak daha erdemli kılması yeterlidir.

Zihinsel başarılar, doğadaki bilginin ya da güzelin ve gerçeğin aranmasına adanan düşüncenin sonucudur. Bu tür başarılar bazen kibir ve hırsla bağlantılı olabilir, fakat bu özelliklerin sonucu değildirler. Uzun ve yorucu çabaların, saf ve bencil olmayan düşüncelerin doğal sonucudurlar.

Ruhsal başarılar, kutsal isteklerin tamamlanmasıdır. Sürekli olarak asil ve yüce düşünceleri düşünerek yaşayan, saf ve başkalarını düşünen her şey üzerinde duran kişi, güneşin tepeye ulaşacağı ve ayın dolunay olacağı kadar kesin şekilde karakter açısından akıllı ve asil olacak, etki ve mutluluk konumuna yükselecektir. Her tür başarı çabanın krallığı ve düşüncenin taçlandırılmasıdır. Kendi kendine hakim olma, kararlılık, saflık, dürüstlük ve iyi yönlendirilmiş düşünce ile insan yükselir. Hayvanilik, tembellik, bozulma ve düşünce karışıklığı ile de alçalır.

Bir insan dünyada büyük bir başarı elde edebilir, hatta ruhsal alemde yüce düşüncelere yükselebilir ve kibirli, bencil ve kötü düşüncelerin kendisine hakim olmasına izin vererek yeniden güçsüzlüğe ve sefaletе düşebilir.

Doğru düşünce ile kazanılan zaferler ancak dikkatli olmakla muhafaza edilebilirler. Çoğu insan başarı sağlanınca kendisini bırakır ve hızla başarısızlığa düşer.

İş, akıl ya da ruh dünyasında olsun, tüm başarılar kesin şekilde yönlendirilen düşüncenin sonucudur. Tümü için aynı yasa geçerlidir ve aynı yöntemle elde edilirler. Tek fark elde edilecek amaçtır.

Az şey başarmak isteyen kişinin az şey feda etmesi gerekir; çok şey başarmak isteyen kişininse çok şey feda etmesi gerekir. Büyük başarılar elde etmek isteyen kişi çok büyük fedakarlıkta bulunmalıdır.

VI

HAYALLER VE İDEALLER

Hayalciler, dünyanın kurtarıcılarıdır. Görünen dünyayı nasıl görünmeyen dünya ayakta tutuyorsa, insanlar da tüm dertleri, günahları ve kirli işlerinde münzevi hayalcilerin güzel hayalleri ile desteklenmektedir. İnsanlık hayalcilerini unutamaz; onların ideallerinin sönmesine ve ölmesine izin veremez; onların içinde yaşar; onları bir gün göreceği ve bileceği gerçekler olarak bilir.

Besteciler, heykeltıraşlar, ressamalar, şairler, ruhani liderler, bilgeler –bunlar diğer dünyanın yapımcıları ve cennetin mimarlarıdır. Dünya, onlar yaşamış oldukları için güzeldir. Onlar olmasa, çalışan insanlık yok olurdu.

Yüreğinde güzel bir hayal, yüce bir ideal yaşatan insan bir gün onu gerçekleştirecektir. Kolomb başka bir dünyanın hayalini yaşatmış ve onu keşfetmiştir. Kopernik çok sayıda dünya ve daha geniş bir evren hayalini geliştirmiş ve onu açığa çıkartmıştır. Buda da lekesiz güzellik ve mükemmel huzurdan oluşan ruhsal bir dünya hayalini taşımış ve o dünyaya girmiştir.

Hayallerinizi, ideallerinizi yaşatın. Yüreğinizdeki müziği, zihninizde biçimlenen güzelliği, en saf düşüncelerinizi kaplayan hoşluğu yaşatın. Çünkü tüm keyifli durumlar, nefis ve çevre onlarla yeşerecektir; eğer onlara sadık kalırsanız, sonunda dünyanız onlardan inşa edilecektir.

Arzulamak elde etmektir; istemek başarmaktır. İnsanın en adi arzuları tamamen tatmin edilip, en temiz istekleri güçsüzlükten sürünmeli midir? Yasa bu değildir. Böyle bir durum asla gerçekleşemez, “İstemeli ve almalısınız”.

Yüce hayaller kurun ve siz hayal ettikçe hayal ettiğiniz şey olursunuz. Hayaliniz, bir gün olacağınız şeyin vaadidir; idealiniz ise sonunda ortaya çıkaracağınız şeyin kehanetidir.

En büyük başarı bile ilk başta ve bir süreliğine bir hayaldi. Meşe, palamudun içinde uyur; kuş, yumurtanın içinde bekler. Ve bir ruhun en yüksek hayalinde bir uyandırma meleği kıpırdanır. Hayaller, gerçeklerin fideleridir.

Koşullarınız elverişsiz olabilir, fakat bir ideal belirleyip ona ulaşmak için çok çaba gösterdiğinizde öyle kalmayacaklardır. Onların içinde hareket edemez ve onlar olmadan sabit duramazsınız. Yoksulluk ve çalışmadan dolayı ağır yük altında olan bir genç düşünün. Sağlıksız bir atölyede uzun saatler boyunca kapalı kalmaktadır; eğitimsizdir ve incelik sanatlarından yoksundur. Fakat daha iyi şeyler hayal etmektedir. Zeka ya da incelik, zarafet ve güzellik hayal etmektedir. Hayatının ideal durumunu tasarlamakta ve zihinsel olarak inşa etmektedir. Daha büyük bir özgürlük ve daha geniş bir kapsam onu içine alır; huzursuzluk onu eyleme sevk eder ve tüm boş zamanlarını ve imkanlarını gizli kalmış güçlerinin ve kaynaklarının geliştirilmesinde kullanır. Çok kısa sürede zihni o kadar değişir ki, atölyeye daha fazla sığamaz. Orası zihnindekilerle o kadar uyumsuzdur ki, bir giysinin fırlatılıp atılması gibi hayatından çıkar. Ve büyüyen güçlerinin kapsamına uyan fırsatların gelişmesiyle, onu tamamen geride bırakır. Yıllar sonra bu genci yetişkin bir adam olarak görürüz. Zihnin belli kuvvetlerine o kadar hakim olmuştur ki, dünya çapında bir etkiye ve neredeyse eşsiz bir güce sahiptir. Elllerinde dev sorumlulukların iplerini tutmaktadır; konuşmaları ve yaşantısı değişmiştir; erkekler ve kadınlar onun sözlerini alıp, karakterlerini yeniden biçimlendirmektedirler. Güneş gibi, çevresinde sayısız kaderin döndüğü sabit ve parlak bir merkez haline gelmiştir. O artık gençlik hayalini gerçekleştirmiştir. İdealiyle

bütünleşmiştir.

Ve siz de ister kötü, ister güzel, isterse her ikisinin bir karışımı olsun, yüreğinizin hayalini (yalnızca istek değil) gerçekleştireceksiniz; çünkü daima gizliden gizliye en fazla sevdiğiniz şeye doğru çekileceksiniz. Ellerinize düşüncelerinizin tam sonucu verilecek. Kazandığınız şeyi alacaksınız; ne fazla ne eksik. Mevcut ortamınız ne olursa olsun, düşüncelerinizle – hayalinizle, idealinizle– düşecek, olduğunuz yerde kalacak ya da yükseleceksiniz. Hakim arzunuz kadar küçülecek, egemen isteğiniz kadar büyüyeceksiniz.

Bir şeylerin kendisini değil de yalnızca görünen etkilerini arayan düşüncesiz, cahil ve tembel kişiler uğur, talih ve şanstı bahsederler. Zengin olan bir insan gördüklerinde, “Ne kadar şanslı!” derler. Zekasını geliştiren birisini gözlemleyip, “Her şey ne kadar lehinde!” diye haykırırlar. Ve başka birisinin aziz karakterini ve geniş etkisini görüp, “Nasıl da şans ona yardım ediyor!” derler. *Bu insanların deneyimlerini kazanmak için karşılaştıkları deneme ve yanımları ve mücadeleleri görmezler. Onların yaptıkları fedakârlık, gösterdikleri korkusuz çabalar, yenilmez gibi görünenin üstesinden gelmek ve yüreklerindeki hayali gerçekleştirmek için taşıdıkları inanç konusunda hiç fikirleri yoktur. Karanlığı ve ıstırapları bilmezler; yalnızca ışığı ve mutluluğu görüp buna “uğur” derler. Uzun, yorucu yolculuğu görmeden, yalnızca keyifli amacı fark ederler ve buna “iyi talih” derler. Süreci anlamadan, yalnızca sonucu kavrarlar ve buna “şans” derler.*

Tüm insan işlerinde çabalar ve sonuçlar vardır. Çabanın güçlülüğü, sonucun ölçüsüdür. Değişiklik değil. Yetenekler, güçler, maddi, zihinsel ve ruhsal servetler çabanın meyveleridir. Bunlar tamamlanmış düşünceler, başarılmış hedefler, gerçekleştirilmiş hayallerdir.

Zihninizde yücelttiğiniz hayal, yüreğinizde taçlandırdığınız ideal her ne ise, hayatınızı bunlarla inşa edersiniz; bunlar olursunuz.

VII

HUZUR

Zihnin sükuneti, bilgeliğin güzel mücevherlerinden birisidir. Kendine hakim olma konusundaki uzun ve sabırlı bir çabanın sonucudur. Bunun varlığı, olgunlaşmış deneyimlerin ve düşünce yasalarına ve işleyişlerine ilişkin vasatın üzerinde bir bilginin göstergesidir.

Bir insan, kendisinin düşünceyle gelişen bir varlık olduğunu anladığı ölçüde huzura kavuşur. Çünkü bu bilgi diğer şeylerin de düşüncenin sonucu olarak anlaşılmasını gerektirir ve insan doğru bir anlayış geliştirip nesneler arasındaki iç ilişkilerin sebep ve sonuç ilişkisi olduğunu giderek daha net gördükçe telaşlanmayı, öfkelenmeyi, üzülmeyi ve mutsuz olmayı bırakır. Dengeli, sabit ve sakin olur.

Kendisini nasıl idare edeceğini öğrenmiş olan sakin insan, kendisini başkalarına nasıl adapte edeceğini de bilir. Onlar da bunun karşılığında onun ruhsal gücü önünde saygıyla eğilirler. Ondan bir şeyler öğrenebileceklerini ve ona güvenebileceklerini hissederler. Bir insan ne kadar sakin olursa, başarısı, etkisi ve iyilik yapma gücü o kadar artar. Sıradan bir tüccar bile kendine hakim olmayı ve soğukkanlılığını geliştirdikçe işteki başarısının arttığını görecektir, çünkü insanlar her zaman hak tanır ve tutumlu birisiyle iş yapmayı tercih ederler.

Güçlü, sakin bir insan her zaman sevilir ve saygı görür. Kurak topraklarda gölge veren bir ağaç ya da fırtınada siper olan bir kaya gibidir. Sakin bir kalbi, yumuşak huylu, dengeli bir yaşamı kim sevmez? Bu mutluluklara sahip olan kişiler için yağmur yağması ya da güneş açması veya değişiklikler olması fark etmez, çünkü onlar her zaman huzurlu ve sakinirler. Huzur olarak adlandırdığımız mükemmel karakter dengesi kültürün son dersidir. Yaşamın çiçek açışı, ruhun meyve verişidir. Bilgelik kadar kıymetlidir –som altından daha hoştur. Yalnızca para peşinde koşmak, huzurlu bir yaşamla karşılaştırıldığında çok önemsiz kalır. Huzurlu bir yaşam doğruluk okyanusunda, dalgaların altında, fırtınaların ulaşamayacağı yerde, Ebedi Sükunette süren bir yaşamdır!

Yaşamlarını alt üst eden, patlayan mizaçlarıyla tatlı ve güzel olan her şeyi harabeye çeviren, karakterlerinin dengesini bozan ve husumet yaratan ne çok insan tanırız! Mesele, insanların büyük çoğunluğunun kendilerine hakim olamadıkları için yaşamlarını mahvedip mutluluklarını lekeledikleridir. Hayatımızda dengeli, olgunlaşmış bir karakterin özelliği olan mükemmel özgüvene sahip olan ne kadar az kişiyle karşılaşırız!

Evet, insanlık kontrolsüz ihtirasla dalgalanır, zapt edilemeyen üzüntüyle karışır, endişe ve şüpheyle sürüklenir. Ancak bilge insan, düşünceleri kontrollü ve saf olan bir insan ruhun rüzgarlarının ve fırtınalarının kendisine itaat etmesini sağlayabilir.

Her nerede ve her ne koşul altında yaşıyorsanız yaşayın, fırtınanın fırlatıp attığı ruhlar şunu mutlaka öğrenin: Yaşam okyanusunda mutluluk adaları gülümsemektedir ve ideallerinizin güneşli kumsalı sizin gelişinizi beklemektedir. Ellerinizi düşüncenizin dümeni üzerinde sıkı tutun. Ruhunuzun derinliklerinde hakim olan Efendi yatmaktadır; fakat uykudadır; Onu uyandırın. Kendine hakim olmak güçlülüktür. Doğru düşünce ustalıktır. Sükunet güçtür. Yüreğinize şunu söyleyin: “Huzurlu ol. Sakinleş!”

SON